

P a s q u a

2 0 2 6

*Fes la valoració
de la trobada!*

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

**Del
2 al 5
d'abril
2026**

amb

Apassionats per Jesucrist

en

Celebracions dijous i divendres

**Acció Catòlica Obrera
Tapióles, 10 2n
08004 - Barcelona
www.acocat.org**

INDEX LLIBRET 1

Pàgina

Horari de la trobada 2

Dijous Sant

Sopar del Senyor

(Zona Baix Llobregat)3

Divendres Sant

Pregària del matí

(Vic)21

Passió del Senyor

(Zona Montserrat)28

Vetlla de la Creu

(Zona Lleida)44

PROGRAMA

- Dijous 2 d'abril:
 - Arribada a partir de les 17h
 - 20:30 Sopar
 - 21:15 Entrada celebració i Benvinguda
 - 21:30 Sopar del Senyor
- Divendres 3 d'abril:
 - 08:30 Espai de silenci
 - 09:00 Esmorzar
 - 10:00 Pregària conjunta
 - 10:30 Benvinguda general
 - Ponència (10:45-12:00) també en streaming
 - 13:30 Dinar
 - 16:15 Treball dinamitzat
 - 18:00 Temps lliure
 - 19:00 Passió del Senyor
 - 20:30 Sopar
 - 21:15 Entrada a la Vetlla
 - 21:30 Vetlla de la Creu

Sopar del Senyor

(Zona Baix Llobregat)

3

Benvinguda i monició

Benvingudes a Can Bajona, benvinguts a la Pasqua de l'ACO! Avui és dijous Sant, i Jesús ens ha convidat a un sopar molt especial. Estem a la Pasqua!

Pasqua vol dir pas. Fa 2000 anys Jesús va convocar a sopar els seus amics per celebrar junts una festa jueva (ja es deia Pasqua), que era la commemoració del Pas dels jueus pel desert quan van fugir de fer d'esclaus a Egipte.

I, en aquest sopar, Jesús ens va deixar un tresor, és el tresor de l'eucaristia: parlar la taula i compartir el pa i el vi, símbol d'ell mateix, que es dona com aliment a la humanitat.

CANT ENTRADA

Germans, hem arribat dels quatre punts de l'horitzó,
som aquí, senyor.

germans, hem arribat dels quatre punts de l'horitzó
amb el senyor.

Pels camins del món hem seguit una crida.

Hem portat al front tot el pes del sol,

Hem sofert sovint el dol que duu la vida,

Hem ofert només amistat i consol.

Ara som tots junts al voltant de la taula,

No portem sinó la pols del camí,

Vos ens heu donat, amb la vostra paraula,

Menjar el vostre pa i l'amistat compartir.

GERMANS...

Acte penitencial

Perdó per no cuidar el món i les persones que hi vivim, per les nostres errades, la nostra intolerància, la nostra crueltat, la nostra destrucció del medi ambient, la nostra falta d'amor i la nostra ingratitud.

Perdó perquè quan l'he vist al bar prendre un cafè amb llet he pensat que eren molt fins. I he oblidat que a la meva taula només bevem aigua de marca.

Senyor, perdoneu-me. Els he tirat en cara que això que els passava no era per ser pobres, sinó per ser il·legals. I he oblidat que aquestes lleis les hem votades nosaltres i no ells.

Perdó perquè quan m'enfado crido molt i perdo els papers.

Perdón Señor, cuando cierro los ojos y los oídos para no ver a mi alrededor ciertas injusticias.

Perdó per pensar que amb la vaga no aconseguirem res, per desanimar-nos en la lluita pels drets laborals.

Perdó quan no recullo les joguines, el plat de taula... i no em poso al servei de la família.

Pietat (dust in the wind)

Pietat, tingueu pietat de tots nosaltres.

Les culpes se'ns emporten com el vent (4)

Oh Señor!, las culpas nos arrastran como el viento.

Ten Piedad de tod@s, ten piedad (4)

Salm 116, 12-12 16-18

Antifona cantada:

**La Bondat i l'amor del Senyor duren per sempre,
duren per sempre**

Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?

Invocant el seu nom, alçaré el calze
per celebrar la salvació.

R: la Bondat i l'amor del Senyor duren per sempre,
duren per sempre

Al Senyor li doldria
la mort dels qui l'estimen.

Ah, Senyor, soc el teu servent,
ho soc des del dia que vaig néixer.

Tu m'has trencat les cadenes.

R: la Bondat i l'amor del Senyor duren per sempre,
duren per sempre

T'oferiré una víctima d'acció de gràcies
 invocant el teu nom;
 compliré les meves prometes,
 ho faré davant el poble.

R: la Bondat i l'amor del Senyor duren per sempre,
 duren per sempre

Primera lectura, testimoni: Compartir la taula amb Jesús.

Vers abans de l'evangelí Jn 13,34

Us dono un manament nou, diu el Senyor: Que us estimeu
 els uns als altres tal com jo us he estimat.

Evangelí Jn 13,1-15

Narrador: Eren ja les vigílies de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare. Ell, que sempre havia estimat el seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava.

Durant el sopar, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo, Jesús, conscient que el Pare li havia deixat a les mans totes les coses, conscient que venia de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una

tovallola; després tirà aigua en un gibrell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los-els amb la tovallola que duia a la cintura. Quan anava a rentar Simó Pere, aquest li diu:

Pere: «Senyor, vós voleu rentar-me els peus a mi?».

Jesús: «Ara no entens això que faig; ho entendràs després».

Pere: «Mai de la vida! Vós no em rentareu els peus».

Jesús: «Si no et rento, tu no ets dels meus».

Pere: «Si és així, Senyor, no em renteu només els peus: renteu-me també les mans i el cap».

Jesús: «Qui s'ha banyat només necessita rentar-se els peus; ja està net tot ell. I vosaltres ja esteu nets, encara que no tots».

Narrador: Jesús sabia qui l'havia de trair; per això deia que no tots estaven nets.

Després de rentar-los els peus, quan s'hagué posat el mantell i assegut a taula, els digué:

Jesús: «Enteneu això que us acabo de fer? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho soc».

«Si, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us ho heu de fer els uns als altres. Us

he donat exemple perquè vosaltres ho feu tal com jo us ho he fet».

Homilia

Avui és un dia molt especial. És Dijous Sant, el dia en què Jesús va fer el seu últim sopar amb els seus amics i amigues. Ell sabia que aviat s'hauria d'acomiarar d'ells, i per això va voler passar aquell moment tan important al voltant d'una taula, com havia fet moltes vegades.

En aquell sopar, Jesús va fer una cosa sorprenent: va voler ser l'amfitrió, però també el servent. Va rentar els peus als seus amics, com si fos el més petit de tots. Per què ho va fer? Per ensenyar-nos que estimar significa ajudar, cuidar i posar-se al servei dels altres, sobretot de les persones que més ho necessiten: els petits, els malalts, els que se senten sols o marginats.

Jesús va dir als seus amics:

“Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat.”

Això vol dir:

- Si algú està trist, l'acompanyem.
- Si algú necessita ajuda, l'ajudem.

– Si algú està sol, li fem lloc a la nostra taula, al nostre cor. Així és com recordem Jesús cada dia: fent petites coses amb molta estima. I avui, igual que aquell Dijous Sant, Jesús ens convida a fer el mateix.

"A Jesús le mataron por su forma de compartir la mesa y por con quienes eligió hacerlo. Las comidas de Jesús quiebran la imagen de un Dios sólo para selectos y revelan a un Dios cuyo ser y hacer es misericordia en acción, compasión solidaria, cercanía e identificación con los y las excluidas."

Pepa Torres

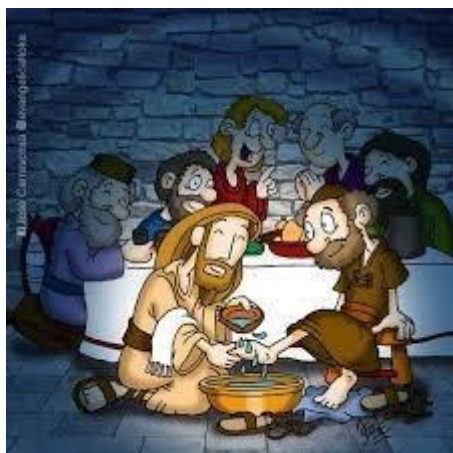

Parem la taula

A la taula hi posem:

- ~ Les nostres ganes. La nostra fam. Els nostres desitjos.
- ~ La gent amb qui volem compartir la taula.
- ~ Posem a Jesús al centre, amb una paraula en fem memòria.
- ~ Ens posem també cadascú de nosaltres. Què puc oferir jo?
- ~ Posem també situacions viscudes que són per a nosaltres un tastet, un preludi del Regne.

11

**Rentem els peus i escoltem
com els altres renten els
peus amb els seus gestos
de servei.**

Pregàries

Resposta: **Cant:**

Vine, Pare, dels pobres! Omple a tots del teu amor. (x2)

- Por nuestros movimientos en la Iglesia, para que el Espíritu mantenga viva nuestra fuerza y compromiso.

Que la JOC, MIJAC, ACO y GOAC, movimientos de Acción Católica, sigamos fieles al mundo obrero, transformando la sociedad con los valores del Evangelio.

- Preguem pels malalts i la gent gran que viu sola, que no perdin la fe i l'esperança. I pels seus cuidadors i cuidadores, pels seus familiars, pels seus metges i sanitaris, que tots tinguin la paciència i l'estimació necessàries en les seves tasques.
- "Senyor, tu ja saps que l'habitatge és molt més que un sostre, el lloc on tenim les nostres relacions familiars, on ens trobem amb els amics, on colloquem els nostres records...
- Et demanem que ens donis saviesa, força i compromís per trobar camins per forçar lleis per fer front als "fons voltor" i els interessos de poder i econòmics, perquè els somnis dels joves es puguin

fer realitat i les persones grans puguin viure tranquil·les i segures els anys de la vellesa."

- Pare- Mare, demanem que els polítics no actuïn guiats pels seus interessos personals o de partit, sinó pel bé comú i els valors democràtics. No ens deixis caure en desentendre'ns. Que ens fixem en opcions que aposten per la capacitat d'escolta, la veritat, el pacte i el servei. Que individualment fem política en associacions de veïnes, sindicats, plataformes i allà on cadascú se senti cridat.
- Avui que celebrem el sant sopar, un sopar fet en comunitat, compartint el pa i el vi, volem recordar aquells que estan amb nosaltres en els nostres ambients, els nostres barris, les nostres feines... Les persones, treballadores com nosaltres, amb les què convivim. Et demanem per elles, per nosaltres, que siguem capaços d'enfortir aquestes comunitats amb la nostra acció fruit de l'amor, i així, anar avançant en la construcció del teu Regne.

Pregària eucarística

P- Germanes i germans, el Senyor ens convida a aquesta taula per a celebrar la seva presència. Ell mateix ens

serveix, ens parla, ens renta els peus, ens anima a seguir el seu camí.

Tothom- És la taula de la vida compartida, del servei desinteressat, de la germanor universal. Per això estem contents i cantem...

Santo, santo, santo

Santo santo es el Señor,

Señor de toda la tierra

Santo santo es nuestro Dios.

Santo, santo, santo

Santo santo es el Señor,

Señor de toda la historia

Santo santo es nuestro Dios.

Que acompaña nuestro pueblo,

Que vive nuestras luchas,

Del universo entero, el único Señor

Benditos los que en su nombre,

El Evangelio anuncian

La buena y gran noticia, de la liberación.

P- Us beneïm, Senyor, perquè us feu present en les nostres vides a través dels altres, dels esdeveniments, de tota la realitat.

Tothom- Sí, el Senyor és amb nosaltres, fent camí cap a una nova humanitat.

P- Us demanem, Pare- Mare, que envieu el vostre esperit sobre aquest pa i aquest vi per a què esdevinguin, per nosaltres, presència viva de Jesucrist, el teu fill.

Tothom- Que transformi els nostres cors per estimar com Ell ens estima.

P- En efecte, Jesús de Natzaret, després d'haver passat fent el bé, va voler deixar-nos un signe de la seva presència.

Tothom- Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, i dient l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial."

Així doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze, anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

P- I des d'aleshores aquest és el signe del nostre compromís, de la nostra fe.

Tothom- Anunciem la vostra mort, confessem la vostra resurrecció, esperem el vostre retorn, Senyor Jesús.

P- Sí, Pare- Mare, volem que aquesta eucaristia refermi els llaços entre nosaltres, amb totes les persones creients, i ens animi a anar per tot arreu i donar fruit.

Tothom- Feu-nos persones noves, que treballem per un món nou, sense guerres ni opressions. Que lluitem amb totes les indignades per les injustícies, que puguem sentir la vostra força, que donem el vostre amor a tothom sense fer diferències.

P- Que puguem ser veritables deixebles del vostre Fill.

Tothom- Que sapiguem seguir les petjades dels que ens han passat al davant en el camí de la vida i del seguiment de l'evangeli.

(Recordem les persones que ja no estan entre nosaltres)

Que un dia puguem retrobar-nos amb elles i amb totes les altres que les van precedir en el camí que duu a la Vida sense fi.

Per Crist, amb Ell i en Ell, Vós Déu Pare amorós, amb la unitat de l'Esperit Sant, rebeu tot honor i tota glòria, pels segles dels segles, Amén.

P- Amb el goig de sentir-nos acompanyats/des per Jesús el Crist, preguem tal i com ell ens ensenyà.

Pare Nostre de Kairoi

Pare nostre que esteu en el cel
sigui santificat el vostre nom
vingui a nosaltres el vostre regne,
faci's la vostra voluntat
aquí a la Terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu-nos Senyor el dia d'avui,
i perdoneu les nostres culpes
així com nosaltres perdonem.
No permeteu que nosaltres
caiguem en temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén

Cant de la Pau

Mans a les mans

MANS, MANS,
MANS A LES MANS.
MANS, MANS,
MANS A LES MANS. (bis)

Deixem les tristeses
deixem els afanys,
posem tot seguit
les mans a les mans,
i així reviurem
un amor d'infants
que compartirem amb tots els germans.

El dia s'atansa
joves i més grans,
tenim l'esperança
posada a les mans,
i sols ajuntant-les
podrem construir
un món que gemega i que vol florir.

Cants de Comunió

El Senyor et convida a taula

El Senyor et convida a seure a taula amb ell.

El Senyor et convida a seure a taula amb ell.

Digue's sí, digue's sí. El seu cos és per a tu.

I aquest vi germà, que ompli el teu cor. (bis)

Junt amb els teus germans,
ofereix-li el teu cor.
És ell qui et crida a deixar-ho tot.
I posa damunt l'altar,
tot allò que més vols: la vida, la joia i tot l'amor.

Hem begut Senyor la teva copa

Hem begut Senyor la teva copa
aplegats a taula junt amb tu,
sabem el destí dels qui et segueixen,
dels que junt amb tu menjaran del mateix pa.
Hem begut Senyor la teva copa
acceptant també la teva mort
però estem segurs que al teu Regne
en beurem el vi de la nova amistat.

Pregària de comiat i cant final

AU COMPANYS

Au companys alcem nostre cant
ben units ple de joia el cor
ferms en crist, ell ens va al davant
llum als ulls i força al braç.

Pas a pas obrers i estudiants
ens uneix la lluita constant
nostre poble volem servir
i fer junts un nou camí

Militants un pas endavant
són molts més qui estan esperant
junts la vida volem canviar
i forjar un nou demà.

la-la-la

Pregària del matí

(Zona Vic)

PREGÀRIA COMUNITÀRIA

Espai de silenci i comunitari

Reflexió feta a partir del text titulat “La mort del mal a la vora del mar”. Del llibre “La força d’estimar” cap. 8 de Martin Luther King.

En tot l’univers, no hi ha res tan evident com la presència del mal. La Bíblia en parla en gairebé totes les pàgines. Cain contra Abel... Jesús també se n’adona; “La cugula infecta tots els sembrats”. Arreu la força del mal és més notícia que la força del bé.

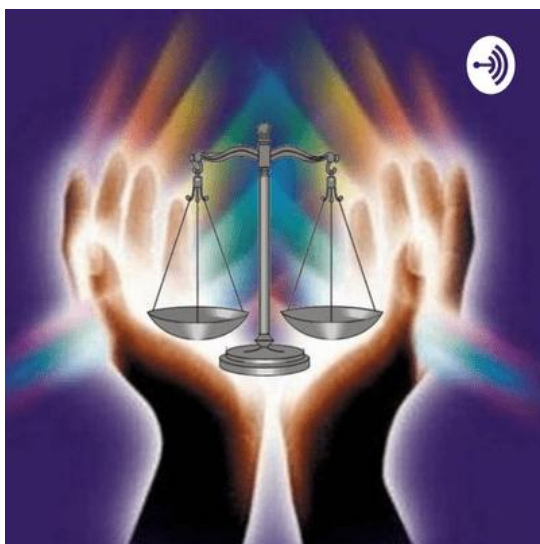
La presència tan aclaparadora del mal la trobem en l’egoisme desordenat; en l’abús de les grans multinacionals que malden per sotmetre els humils; en els míssils que escampen guerra, destrucció, i misèria. És des de la nostra fe que podem fer aquesta anàlisi tan crua de la realitat, perquè ens recorda que d’aquesta lluita, el bé en sortirà vencedor.

El Divendres Sant cal viure’l des de l’esperança de la resurrecció. Protegits amb un gran desplegament

d'elements de seguretat, tots els Cèsars viuen en palaus, altrament Jesús, humil artesà, que no fou ni un alcalde, ni un governador, ni un sacerdot, i fou assassinat en una creu com un malfactor. Tanmateix des de la humilitat pròpia de Déu, fou ell qui trencà la història pel mig.

El relat de l'alliberament d'Israel de l'esclavatge a Egipte, ens diu que el Faraó refusà tossudament respondre a la demanda de llibertat que li demanava Moisès. Les Plagues d'Egipte ens recorden que les negociacions van ser llargues i difícils.

Això ens fa adonar de que el mal mai no renunciarà als seus privilegis, si no hi és empès per una resistència ferma i perdurable dels que tenen "set de Justícia".

Malgrat tots els mals auguris, Israel aconseguí travessar el mar Roig, i el poderós exercit morí ofegat al fang. Aquest fou el moment més significatiu de la història d'Israel, fou l'alba joiosa que posava fi al seu esclavatge. És un relat que mostra la mort del mal; de l'opressió, de l'explotació injusta. Hi ha algú en l'univers que ajuda a la bondat en la seva lluita contra el mal. Nosaltres creiem que és l'Esperit.

Cal ser un geni de la paraula com ho fou Salvador Espriu, per expressar tan encertadament quin és el fruit de la nostra lluita.

Lluitarem amb força, lluitarem amb tota la força per l'única possible, perseguida, vida nostra. I guanyarem l'esperança, sí, pujarem al camp de l'esperança, temps i temps negada, arrancada i trencada. Sí, guanyarem l'esperança, l'esperança de viure lliures i en pau.

Repasant la història, es veu que persones decidides, conscient, valentes, han treballat per assolir la independència dels seus opressors. Són modèlics els esforços de Mahadma Gandhi per alliberar el poble indi dels explotadors britànics. Avui el nombre de països independents ja s'enfila fins la xifra de 245. S'ha obert el mar Roig. El mal resta de bell nou ofegat a la riba del mar.

El mal en totes les seves formes d'injustícia i explotació no sobreviurà, porta en ell mateix les llavors de la destrucció.

Molts imperis s'esfondren cap a dins.

L'alliberament d'Egipte no fou, però, l'última lluita, després vingueren altres opressions; Jesús fou assassinat, no per un grup terrorista marginal anti-sistema, Jesús fou executat pel terrorisme d'estat i amb l'impuls imprescindible del homes religiosos instal·lats. El mal mai acaba de ser vençut del tot.

És convenient no caure en un optimisme superficial o concloure que la mort del mal que m'afecta a mi, ja vol dir la seva extinció a tot el mal del món, El RD "és si, però encara no". Quan mor un tirà de seguida en neix un altra.

I tampoc enfonsar-se en el pessimisme paralitzador.

Podem assolir un progrés social real, encara que sigui limitat a un espai i a un temps. "Encara que la nostra victòria no sigui universal", poden existir moments d'alliberament personal i formes comunitàries de vida en harmonia. El regne de Déu és en mig vostre. Lc 17,23 Hem de recordar constantment que Déu treballa en aquest món. Ell posa el coll allí on nosaltres també l'hi posem; treballa per la salvació, lluita la nostre costat. El mal mor al mar perquè hi ha persones que, prenen

compromisos, s'arrisquen en una lluita constant, i també perquè Déu ens ajuda a eliminar-lo.

En donar-nos la llibertat de col·laborar amb el mal, Déu s'imposà uns límits. Eliminar el mal minvaria la nostra llibertat; Déu vol que siguem éssers humans responsables, no autòmats cecs; persones, no ninots. Hem de fer la seva voluntat, però lliurement.

Déu no oblida a les víctimes del mal. Ens dona recursos per suportar les tribulacions de la vida. Ajudà a Jesús a no baixar de la creu i a mantenir-se ferm en la fidelitat al Regne. Ens ha donat la força per suportar les proves i el coratge per reprendre el camí que s'obre a davant nostre; restaura les forces que ens calen per anar endavant. Envoltats d'opressors, Déu és una llum en el camí.

MLK. En un viatge a l'Índia veié com es ponía el sol i tot es submergia en la foscor. El sol es pengué a ponent, però per llevant sortí la lluna. Si per un cantó s'imposava la foscor per l'altre llum la claror. És com una analogia del que passa a la vida. Tenim moments en els que la foscor s'imposa, si, és quan som víctimes d'una injustícia o d'una explotació, o d'una malaltia o d'un accident. Aleshores restem enfonsats en la desesperança, però quan mirem

vers on hi ha Jesús i veiem que hi ha una llum que lluu en mig de la foscor.

CANT

L'ESPERIT DEL SENYOR VINDRÀ A VOSALTRES.

No tingueu por d'obrir de bat a bat

el vostre cor al seu amor. (2)

Ell transformarà les vostres vides,

us donarà un cor per estimar;

serà foc que purifica, força en l'actuar.

Ell transformarà les vostres penes,

us sabreu fills seus ben estimats;

vostres cors obriu joiosos a la llibertat.

PREGÀRIA SALM 139

Cor de la dreta	Cor de l'esquerra
1) On aniria lluny del teu esperit? On fugiria lluny de la teva mirada? Si pujava dalt al cel, hi ets present, si m'ajeia als inferns, també t'hi trobo.	2) ¿Provaré de prendre les ales de l'aurora? ¿Aniré a viure a l'altre extrem del mar. També allà la teva mà em guiaria, també allà em sostindries.
3) ¿Diré, doncs: «Que m'amaguin les tenebres i tingui per llum la negra nit»? Per a tu no són fosques les tenebres i la nit és tan clara com el dia: llum o fosca et són igual.	4) Ets tu qui m'has format les entranyes, m'has teixit en el ventre de la mare. Et dono gràcies perquè m'has fet tan admirable, les teves obres són meravelloses: ho reconec amb tota l'ànima.

La Passió

(Zona Montserrat)

CANT INICIAL:

EL SENYOR ÉS LA MEVA FORÇA.

El Senyor és la meva força,

el Senyor el meu cant.

Ell m'ha estat la salvació,

en Ell confio i no tinc por. (bis)

1ª LECTURA: Is 52, 13-23, 12

Lectura del llibre d'Isaïes

Mireu, el meu servent prosperarà, s'eleva i serà posat molt amunt. Així com tothom s'esglaià de veure'l, ja que, de tan desfigurat, ni tan sols semblava un home, no tenia res d'humana la seva presència, així també se n'admiraran tots els pobles, els reis no badaran boca quan veuran amb els ulls allò que mai no s'havia contat, i sabran del cert la cosa més inaudita. Qui ho pot creure, allò que hem sentit? A qui s'ha revelat la potència del braç del Senyor? El servent ha crescut davant d'ell com un rebrot, com la soca

tallada que reviu en una terra eixuta; no tenia ni figura, ni res que es fes admirar, no tenia l'aspecte atractiu, era menyspreat, rebuig entre els homes, home fet al dolor i acostumat a la malaltia, semblant a aquells que ens repugna de mirar, el menyspreàvem i el teníem per no-res.

Tanmateix, ell portava les nostres malalties, i havia pres damunt seu els nostres dolors; nosaltres el teníem per un home castigat que Déu assota i humilia. Mentre ell, per les nostres faltes, moria malferit, fet pols per les nostres culpes, complia la pena que ens torna la pau, i les seves ferides ens curaven. Tots anàvem errants com un ramat que es dispersa, cadascú seguia el seu camí, mentre el Senyor li infligia la pena que tots nosaltres haviem merescut. Quan era maltractat, ell s'humiliava i no obria la boca; com els anyells portats a matar, o les ovelles mentre les esquilen, ell callava i no obria ni tan sols la boca. Se l'han endut de la presó i del tribunal, i, qui es preocupa de la seva sort? Perquè fou segat d'entre els qui viuen, en pena de la infidelitat del meu poble. L'han sepultat amb els injustos, l'han enterrat amb els malfactors, a ell que no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.

El Senyor volgué que el sofriment el triturés. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells; per això li dono els altres per herència i tots seran el seu botí, ell que s'ha entregat a la mort i ha estat comptat entre els infidels, quan de fet prenia damunt seu el pecat de tots i intercedia a favor d'ells.

SALM 30,2 i 6.12-13.15-16.17 i 25 (cantat)

A LES VOSTRES MANS

A les vostres mans (2)

Pare, jo confio el meu alè

A les vostres mans (2)

Vull entregar la meua vida,

vull fer-me pa partit

a les vostres mans.

En vós, m'emparo,

que no en tingui un desengany.

Allibereu-me, vós que sou bo;

Vós, Déu fidel, m'heu rescatat.

jo confio en vós

perquè sou el meu Déu...

teniu el meu destí

a les vostres mans;

Deixeu-me veure la claror

de la vostra mirada,

salveu-me, Senyor,

per l'amor que em teniu.

A les vostres mans (2)

Pare, jo confio el meu alè.

A les vostres mans (2)

Vull entregar la meva vida,

fer-me pa partit

A les vostres mans.

LECTURA DE LA PASSIÓ: Jn 18,1-19,42

¹ Després de dir això, Jesús va sortir amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedró.

Allà hi havia un hort, i Jesús hi entrà amb els seus

deixebles. ² Judes, el qui el traïa, coneixia també aquell

indret, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus

deixebles. ³ Judes, doncs, s'endugué la cohort de soldats

romans i alguns guardes que els grans sacerdots i els fariseus li havien posat a disposició, i va arribar a l'hort. Venien amb llanternes i torxes, tots armats. ⁴ Jesús, que sabia tot el que li havia de passar, surt fora i els pregunta:

—Qui busqueu?

⁵ Li respongueren:

—Jesús de Natzaret.

Els diu:

—Soc jo.

També hi havia amb ells Judes, el qui el traïa. ⁶ Així que Jesús digué: «Soc jo», retrocediren i caigueren per terra. ⁷ Jesús tornà a preguntar-los:

—Qui busqueu?

Li digueren:

—Jesús de Natzaret.

⁸ Ell respongué:

—Ja us he dit que soc jo. Però si em busqueu a mi, deixeu que aquests se'n vagin.

⁹ S'havien de complir les paraules que Jesús havia dit: «Dels qui m'has donat, no n'he perdut ni un de sol.»

¹⁰ Llavors Simó Pere es va treure una espasa que portava i d'un cop tallà l'orella dreta al criat del gran sacerdot. Aquell criat es deia Malcus. ¹¹ Jesús digué a Pere:

—Guarda't l'espasa a la beina; ¿no he de beure la copa que el Pare m'ha donat?

- NOTÍCIA 1 -

¹² Llavors la cohort romana, amb el tribú que la comandava i els guardes dels jueus, van agafar Jesús i el van lligar, ¹³ el dugueren primer a casa d'Annàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any.

¹⁴ Caifàs era el qui havia donat als jueus aquest consell: «Convé que un sol home mori pel poble.»

¹⁵ Simó Pere i un altre deixeble seguien Jesús. Aquell deixeble, que era conegut del gran sacerdot, va entrar amb Jesús al pati del palau del gran sacerdot. ¹⁶ Pere s'havia quedat fora, a la porta. Però l'altre deixeble, conegut del gran sacerdot, va sortir fora, parlà amb la portera i feu entrar Pere. ¹⁷ La criada que feia de portera digué llavors a Pere:

—¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'aquest home?
Ell respongué:

—No, no ho soc pas.

¹⁸ Com que feia fred, els criats i els guardes s'estaven allà drets escalfant-se amb les brases d'un foc que havien encès. Pere també s'escalfava amb ells.

¹⁹ Mentrestant, el gran sacerdot va interrogar Jesús

sobre els deixebles i la seva doctrina. ²⁰ Jesús li contestà:
 —Jo he parlat al món obertament. Sempre he ensenyat a
 les sinagogues i al temple, on es reuneixen tots els jueus.
 Mai no he dit res d'amagat. ²¹ Per què em preguntes a mi?
 Pregunta als qui m'escoltaven de quines coses els parlava;
 ells saben el que he dit.

²² Així que Jesús hagué parlat, un dels guardes que eren
 allà li va pegar una bufetada dient:

—¿És aquesta la manera de contestar al gran sacerdot?

²³ Jesús li respongué:

—Si he parlat malament, digues en què, però si he parlat
 com cal, per què em pegues?

²⁴ Llavors Annàs l'envià lligat a casa de Caifàs, el gran
 sacerdot.

²⁵ Mentrestant, Simó Pere s'estava allà dret escalfant-se.
 Li digueren:

—¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'ell?

Ell ho negà:

—No, no ho soc pas.

²⁶ Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell
 a qui Pere havia tallat l'orella, li digué:

—¿Segur que no t'he vist a l'hort amb ell?

²⁷ Pere tornà a negar-ho, i a l'instant el gall cantà.

- NOTÍCIA 2 -

²⁸ Després dugueren Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de bon matí. Però ells no van entrar dins el pretori, per no quedar impurs i poder menjar el sopar pasqual. ²⁹ Per això Pilat sortí a trobar-los fora del pretori i digué:

—Quina acusació porteu contra aquest home?

³⁰ Ells li contestaren:

—Si aquest no fos un criminal, no te l'hauríem entregat.

³¹ Pilat els replicà:

—Emporteu-vos-el vosaltres mateixos i judiqueu-lo d'acord amb la vostra Llei.

Els jueus li respongueren:

—A nosaltres no ens és permès d'executar ningú.

³² Calia que es complissin les paraules que Jesús havia dit, indicant com havia de morir.

³³ Llavors Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, feu cridar Jesús i li digué:

—¿Tu ets el rei dels jueus?

³⁴ Jesús contestà:

—¿Surt de tu, això que preguntes, o bé d'altres t'ho han dit de mi?

³⁵ Pilat replicà:

—Que potser soc jueu? Són el teu poble i els grans

sacerdots que t'han posat a les meves mans. Què has fet?

³⁶ Jesús contestà:

—La meva reialesa no és d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. Però la meva reialesa no és d'aquí.

³⁷ Pilat li digué:

—Per tant, tu ets rei?

Jesús respongué:

—Tu ho dius: jo soc rei. Per això he nascut i per això he vingut al món: per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.

³⁸ Li diu Pilat:

—I què és la veritat?

- NOTÍCIA 3 -

Després de dir això, Pilat va sortir altra vegada a fora, on eren els jueus, i els digué:

—Jo no li trobo res per a poder-lo inculpar. ³⁹ Però ja que teniu per costum que us deixi lliure algú en ocasió de la Pasqua, ¿voleu que us deixi lliure el rei dels jueus?

⁴⁰ Ells van contestar cridant:

—Aquest, no! Volem Barrabàs!

Barrabàs era un bandoler.

¹ Llavors Pilat feu assotar Jesús. ² Els soldats li van posar al cap una corona d'espines que havien trenat i el cobriren amb un mantell de porpra. ³ Se li acostaven i li deien:
—Salve, rei dels jueus!

I li pegaven bufetades.

⁴ Pilat tornà a sortir i els digué:
—Ara us el trauré aquí fora, perquè sapiguen que no li trobo res per a poder-lo inculpar.

⁵ Llavors sortí Jesús portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els diu:
—Aquí teniu l'home!

⁶ Quan els grans sacerdots i els guardes del temple el van veure, cridaren:
—Crucifica'l, crucifica'l!

Pilat els diu:

—Emporteu-vos-el vosaltres mateixos i crucifiqueu-lo, que jo no li trobo res per a poder-lo inculpar.

⁷ Els jueus li contestaren:
—Nosaltres tenim una Llei, i segons aquesta Llei ha de morir, perquè s'ha fet Fill de Déu.

⁸ Quan Pilat sentí aquestes paraules, va agafar molta por. ⁹ Va entrar altra vegada dins el pretori i preguntà a Jesús:

—D'on ets, tu?

Però Jesús no li tornà contesta. ¹⁰ Llavors Pilat li diu:

—¿A mi no em parles? ¿No saps que tinc poder per a deixar-te lliure o per a crucificar-te?

¹¹ Jesús li respongué:

—No tindries cap poder sobre mi si no l'haguessis rebut de dalt. Per això el qui m'ha entregat a tu ha comès un pecat més gran.

¹² Des d'aleshores, Pilat intentava de deixar-lo lliure. Però els jueus es posaren a cridar:

—Si deixes lliure aquest home no et pots dir amic del Cèsar. Tothom qui es fa rei va en contra del Cèsar.

¹³ Quan Pilat sentí aquestes paraules, dugué Jesús a fora i es va asseure al tribunal en el lloc anomenat l'Empedrat, en hebreu Gàbata. ¹⁴ Era el dia de la preparació de la Pasqua, cap al migdia. Pilat diu als jueus:

—Aquí teniu el vostre rei.

¹⁵ Ells cridaren:

—Fora, fora, crucifica'li!

Pilat els diu:

—¿Al vostre rei, haig de crucificar?

Els grans sacerdots respongueren:

—No tenim cap altre rei fora del Cèsar.

¹⁶ Llavors Pilat els el va entregar perquè fos crucificat.

- NOTÍCIA 4 -

Prengueren, doncs, Jesús, ¹⁷ i, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat «Lloc de la Calavera», que en hebreu es diu Gòlgota. ¹⁸ Allà el crucificaren, juntament amb dos més, un a cada banda, i Jesús al mig. ¹⁹ Pilat va fer escriure un rètol i el feu posar a la creu. Hi havia escrit: «Jesús de Natzaret, el rei dels jueus.» ²⁰ Molts dels jueus el van llegir, perquè l'indret on havia estat crucificat Jesús queia prop de la ciutat. El rètol era escrit en hebreu, en llatí i en grec. ²¹ Però els grans sacerdots dels jueus digueren a Pilat:

—No hi escriguis: “El rei dels jueus.” Posa-hi: “Aquest va dir: Jo soc el rei dels jueus.”

²² Pilat contestà:

—El que he escrit, ja està escrit.

²³ Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, van agafar el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada soldat, i també prengueren la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una sola peça de dalt a baix,

²⁴ i es digueren entre ells:

—No l'esquincem; sortegem-la a veure a qui toca.

S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: S'han repartit entre ells els meus vestits; s'han jugat als daus la meva roba.

Això és el que van fer els soldats.

²⁵ S'estaven vora la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. ²⁶ Quan Jesús veié la seva mare i, al seu costat, el deixeble que ell estimava, digué a la mare:

—Dona, aquí tens el teu fill.

²⁷ Després digué al deixeble:

—Aquí tens la teva mare.

I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.

²⁸ Després d'això, Jesús, sabent que ja tot s'havia acomplert, perquè s'acabés de complir l'Escriptura, va dir: —Tinc set.

²⁹ Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Van fixar al capdamunt d'una tija d'hisop una esponja xopa d'aquell vinagre i la hi acostaren als llavis. ³⁰ Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir:

—Tot s'ha complert.

Llavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit.

- NOTÍCIA 5 -

³¹ Per als jueus era el dia de la preparació, i els cossos no es podien quedar a la creu durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima. Per això els jueus van demanar a Pilat que trenquessin les cames dels crucificats i traguessin els seus cossos. ³² Hi anaren, doncs, els soldats i van trencar les cames del primer i les de l'altre que havia estat crucificat amb Jesús. ³³ Quan arribaren a Jesús, es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames, ³⁴ però un dels soldats li traspassà el costat amb una llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua. ³⁵ El qui ho veié en dona testimoni, i el seu testimoni és digne de fe. Ell mateix sap que diu la veritat, perquè també vosaltres cregueu. ³⁶ En efecte, tot això va succeir perquè s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: No li han de trencar cap os. ³⁷ I en un altre lloc l'Escriptura diu: Miraran aquell que han traspassat.

³⁸ Després d'això, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús però d'amagat per por dels jueus, va demanar a Pilat l'autorització per a treure el seu cos de la creu. Pilat hi va accedir. Josep, doncs, hi anà i va treure de la creu el cos de Jesús. ³⁹ També hi va anar Nicodem, el qui temps

enrere havia visitat Jesús de nit, i portà una barreja de mirra i àloe, que pesava unes cent lliures. ⁴⁰ Llavors van prendre el cos de Jesús i l'amortallaren amb un llençol, juntament amb les espècies aromàtiques, tal com és costum d'enterrar entre els jueus. ⁴¹ Hi havia un hort a l'indret on havien crucificat Jesús, i dintre l'hort un sepulcre nou, on encara no havia estat posat ningú. ⁴² Com que per als jueus era el dia de la preparació, i el sepulcre es trobava a prop, van dipositar-hi Jesús.

PREGÀRIES

ADORACIÓ DE LA CREU: Cant A la Creu (Worship)

PARENOSTRE (CANTAT)

COMUNIÓ: Benaurances (Kairoi)

1. Serem feliços en la pobresa,
si amb les mans buides veiem l'amor de Déu,
si a l'esperança obrim el cor.

Deixem-ho tot i guanyarem el cel.

Serem feliços en la humilitat,
si ens fem petits i amb el cor senzill.

Serà la nostra heretat

la Terra, la Terra.

Si el gra de blat

no cau a terra i mor, és impossible
que doni fruit.

aquell que dóna
la vida per el seu germà tindrà
sempre el senyor.

2. Serem feliços en compartir,
donant de franc quelcom del nostre temps
a qui se sent sol i oblidat.

Podrem gaudir la vida al Regne Etern.

Serem feliços si som transparents,
si se'ns llegeix als ulls sinceritat.

Podrem sentir dins del cor
el Déu vivent, el Déu vivent.

3. Serem feliços cercant la pau,
trencant cadenes; vivint en llibertat;
si desterrem rancúnies i odi.

Esdevindrem fills del Pare estimat.

Serem feliços els perseguits,
quan perdonem aquell que ens ha ofès.

El nostre anhel no serà
mai destruït, mai destruït.

PREGÀRIA FINAL I MÚSICA DE FONTS

Vetlla de la Creu

(Zona Lleida)

INTRODUCCIÓ.

(Un lector/a)

44

Pels carrers empedrats un home és portat al sacrifici.

Unes hores abans, un seguici de gent armada, guiada per l'amic deslleial, l'havia anat a cercar al recer de l'hort.

Aquells que l'havien fet costat tantes vegades, ara, s'amaguen davant l'infortuni. Com, també, tants i tantes que l'havien aclamat amb hosannes i palmons.

La bèstia de la violència s'ha girat contra el just.

Acusacions fonamentades en la mentida han donat l'excusa al poder instituït. Fariseus posseïdors de la veritat inamovible el titllen de provocador del poble. La condemna no ha necessitat de proves. A la creu! Cal que mori un home per tot un poble!

Dos mil anys després, encara, els grans dipositaris de la veritat cerquen justificacions per imposar els seus criteris per la força. Encenen fogueres i ofeguen veus que clamen. Però són incapaços, amb la seva ceguesa, de veure que

sembren discòrdia. Que l'única collita possible, amb el seu obrar, és l'odi entre germans.

És el moment de dir prou!. No volem servir de falsos testimonis ni cridar: crucifica'l. Volem la llibertat de l'innocent. Volem la vida per tants i tants innocents crucificats per la violència legitimada des del poder farisaic. Cap idea val la vida d'un sol home.

Pausa

Mc. 15, 33-41

(Un lector o lectora)

³³ Arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda ³⁴ I a les tres de la tarda, Jesús va cridar amb tota la força:—Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani?—que traduït vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?» ³⁵ En sentir-ho, alguns dels presents deien: —Mireu com crida Elies. ³⁶ Llavors un corregué, xopà de vinagre una esponja, la clavà en una canya i la hi donava perquè begués, dient: —Deixeu, a veure si ve Elies i el baixa de la creu. ³⁷ Però Jesús llançà un gran crit i va expirar. ³⁸ Llavors la cortina del santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. ³⁹ El centurió, que estava enfront d'ell, quan veié la manera com havia expirat, digué: —És veritat: aquest home era Fill de Déu.

⁴⁰ També hi havia unes dones que s'ho miraven de lluny estant; entre elles, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el Menor i de Josep, i Salomé. ⁴¹ Aquestes dones seguien Jesús quan era a Galilea i li prestaven ajut. N'hi havia també moltes d'altres que havien pujat amb ell a Jerusalem.

Pausa

Ara, dos lectors/es van desgranant les frases de Reflexió davant la Creu.

«Un d'ells llegirà la lletra en negreta i l'altre el següent»

Després de llegir-les es projectarà una imatge amb música de fons, es deixaran uns minuts de silenci per a què cada persona que vulgui, en relació amb les frases, pugui expressar el que l'evoqui (el nom d'una persona, o amb una frase, o un fet).

REFLEXIÓ DAVANT DE LA CREU

- Davant aquesta faç, calma i serena, les impressions em neixen a glopades, sense ordre. És un Crist obert, que punteja totes les meves cordes i hi desvetlla harmonies inèdites. Un Crist màgic!

- **Només un rostre, unes mans, uns peus.** Un rostre que et segueix amorosament, que et requereix sense forçar-te, que et mira i no t'esporgueix. Un rostre, unes mans i uns peus enfonsats en la matèria. Gravats al cor. Encara que els homes no se n'adonin. Tot tu ets rostre d'aquest Crist.
- **Un rostre sense agressivitat.** Hi cap tot, en aquest rostre. És buit, a punt d'acollir. Un rostre, unes mans i uns peus, a punt d'acollir tot el que tu ets. El teu bé i el teu mal. El teu somriure i la teva ganyota. Al contacte d'aquest rostre, tot tu ets transformat.
- **Un Crist indefens.** A mercè de tothom. Els homes en poden fer el que vulguin. Ho rep to. Tot ho fa seu. Sense proteccions, sense barreres. El Crist del món. Els afeixugats de la terra hi entren i en surten. Els justos i els pecadors.
- **Un Crist envoltat de silenci.** Li pots dir el que vulguis. El que tu sents, el que vius, el que ets. El silenci que l'envolta ho purificarà tot. I del cor mateix de la matèria on el Crist és gravat, en rebràs resposta. El mateix silenci te la farà intel·ligible.
- **Un Crist amb nafres discretes.** No més unes ratlles de sang. Les pots donar la forma que vulguis. Les

teves ferides i les dels altres. En aquestes quatre ratlles, hi pots encabir tot el mal del món. Les han obertes els homes i el sol rocós del Calvari, perquè ningú, ni res, no se'n cregui exculpat. Són ben nostres!

- **Un Crist de totes les races.** Vesteix-lo com més et plagui. O despulla'l. És un Crist que es deixa fer. Avui així, demà d'aquesta altra manera. Ja hi està acostumat. També al seu temps els homes en feren el que volgueren. I tots foren acollits.
- **Un Crist de peus nafrats,** que segueix incansable tots els camins de la terra. Dolorosament, ansiosament, sense repòs, en recerca contínua de tot i de tothom. Totes les migracions, totes les fugides, totes les retirades en porten la marca sagnant. Per terra i per mar. Totes les embranzides, totes les arrencades, tots els progressos en segueixen la vermellosa petja. Uns peus que van marcant les passes del món.
- **Un Crist que parla totes les llengües.** Amb els ulls, amb les mans, amb els peus, amb aquesta ferida badada del costat. Respon sempre. Es fa entendre de tothom. Encara que els homes li hàgim fet dir de tot. No hi fa res! Caldrà esperar la darrera paraula.

- **El Crist que ens ha deixat.** Convenia que se n'anés. Si no se n'hagués anat, el temps i l'espai l'haurien estretit, i ara, absent a la vista, ha deixat la seva marca profunda, amb tot el seu pes, buidada a la matèria, una matèria pastada amb esforç i amb amor per l'home, una matèria que alguns, potser, dirien innoble.
- **És el Crist de la glòria.** Sense feixugueses. El Crist alliberat i alliberador de pesos morts, àgil. El Crist de tothom i de sempre. És el Crist que has somniat en tantes hores de vetlla.
El creies inabastable, impossible. Et miraves massa tu mateix i els altres. Però ara el tens aquí. Amb un somris que t'invita, unes mans que t'acullen, uns peus que et segueixen. Unes ratlles de sang que són les teves. Ets l'home que vols ser. I que seràs! Perquè Ell és Déu!.
- **Només cal que el miris!**

Deixem un moment de silenci

«Acabem aquesta dinàmica recitant tots i totes, a poc a poc, aquest Parenostre, però conjugant-lo en primera persona.»

No diré «**PARE**».

Si no em comprometo com a fill.

No diré «**NOSTRE**»

si no reconec l'altre com el meu germà.

No diré «**SIGUI SANTIFICAT EL VOSTRE NOM**»

si només l'invoco amb els llavis i el meu cor està allunyat d'Ell.

No diré «**VINGUI A NOSALTRES EL VOSTRE REGNE**»

si ho confonc amb l'èxit material.

No diré «**FACI'S LA VOSTRA VOLUNTAT**»

si no l'accepto quant és dolorosa.

No diré «**EL NOSTRE PA DE CADA DIA, DONEU-NOS SENYOR , EL DIA D'AVUI**»

si no em preocupo de la gent que passa gana.

No diré «**PERDONEU LES NOSTRES CULPES**»
si guardo rancor als meus germans.

No diré «**NO PERMETEU QUE CAIGUEM EN LA
TEMPTACIÓ**»

si no evito el desig de protagonisme, de diner i les
ocasions d'egoisme.

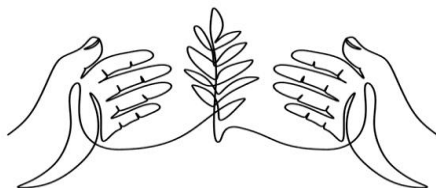
No diré «**DESLLIUREU-NOS DE QUALSEVOL MAL**»
si no prenc partit a favor del Bé i contra del Mal.

AMEN.

Deixem un moment de silenci per interioritzar el
Parenostre.

Acabem amb aquesta oració.

(Un lector per llegir)

A L'AGUAIT DEL REGNE

Jo moriré dempeus igual que els arbres.

Em mataran dempeus.

Testimoni major, el sol imprimirà el seu lacre.

Sobre el meu cos ungit altra vegada.

I els rius i el mar es faran senda.

De tots els meus desigs

mentre la selva animada agitarà les cúpules, de joia

Jo diré, doncs a les paraules meves:

No mentia en proclamar-vos.

Déu dirà als meus amics:

us certifica

Que va viure amb vosaltres esperant aquest dia.

De cop. Amb la mort,

Es farà veritat la meva vida.

Per fi, hauré estimat!

Es queda tot en silenci.